

Szilencium

*Erdő borítja, bárha
tengerfenék,
az árny feláll, s cibálja
az emberét,
a könyvek enyobe mártják
az olvasót,
elfoglalják a bárkát
az ordások.*

*A kertben hét torony
emelkedik,
de ledől, mint a trón,
a hetedik,
s viszik a vétlenek
atyjafiát
a borból vétetett
haramiák.*

*Vadak dobognak át a
fedélzeten,
a szenvedély futása
reménytelen,*

*verembe esett hintaló
a bűn,
hit lesz úrrá a hithagyó
betűn.*

*Oroszlán jobbján fiai,
a balján
arany a vér, bibliai
a bálvány,
s átkelnek a halálon,
ha rendeli,
kerubok tizenhárom
seregei.*

*Szilenciummal sújtott
ráolvasás,
lámpás vigyázta szurdok,
páros varázs,
fáradhatatlan fények
bélelte szem,
szélcsend bélelte fészek
a szerelem.*

Madrigál

*Hiába bú a szív darócba,
hiába ég a bűn kanóca,
hiába szól a madrigálból
a messziről jött prédikátor,*

*végül megadón elfoszlik a rongy,
végül hamvába visszatér a csont,
végül a kotta tengerekbe hull,
és úrrá lesz a csenden is az Úr.*

Dániel

*Emelte volna kezét, hogy az angyal
szemét elfödje, ne lássa a vért,
ne a pusztulást, halálos vadakkal
a barlang poklát, ne, az Istenéért;
de fölemelte az angyal a szárnyát,
és bezárta az oroszlánok száját.*

Toronyiránt

*Akkor mindegy, hogy őz vagy elefánt,
hogy menüettet vagy gregoriánt,
s keresztül-kasul vagy toronyiránt.*

*Akkor ugyanaz lesz a súly, a séta,
az álom és az álom hasadéka,
a hús, a nap, a kő, a fű, a béka.*

*Akkor a fohász torkunkban maradhat,
a forrás három tengert megitathat,
s ácsolhatunk hidat a madaraknak.*

*Akkor sereges angyalok helyett
templomok lényei sereglenek,
nyelvük hegyéről színjóság csepeg.*

*Akkor négy fa egy sorba rendeződik,
közös koronát növesztenek őszig,
párás aranyig, zsoltáros esőig.*

*Akkor föltárul, mint az idő méhe,
a másik idő, mint a kutak mélye,
másik időben másik élet méze.*

*Akkor a derű minden rosszat elnyel,
a megbocsátás eggyé lesz a nyelvvel,
hittel a hála, Istennel az ember.*